

KUIFJE

'64

**Op de beat
van
de sixties**

JOHAN MEIJERING

KUIFJE

'64

**Op de beat
van
de sixties**

JOHAN MEIJERING

Dank

Aat van Steenderen, Auke en Hannie Feenstra, Bert de Jong, Carlos Bril, Dirk Kamminga, Fransina Ganzeveld, Frans van den Borg, Harry Bolleman, Harry J. Vellenga, Harrie en Femmie Slotboom, Hylke Beerstra, Jelle van de Laan, Joop Fenstra, Juul van der Linden, Martin van der Velde, Margreeth Letitre, Melanie Steggink, Nanne Kalma, Omar Smids, Rob Bosloper, Robby Tanahatoe, Sjoerd de Boer, Wobbe van Seijen, Philippe Golbert, Wilfred de Jong en het team van uitgeverij Elikser BV ben ik dankbaar en zeer erkentelijk voor hun support.

Voor hun buitengewone inzet wil ik in het bijzonder graag noemen en bedanken Bram Hügel, Carla Durville en Elzo Smid.

Colofon

ISBN 978 94 6365 644 3

© 2024 Johan Meijering

Samenstelling: Johan Meijering

Inhoudelijke verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid ligt bij de auteur/samensteller.

Deze heeft alle mogelijke moeite gedaan om rechthebbenden van copyright/beeldrecht te achterhalen.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in geautomatiseerde gegevensbestanden en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm op op welke wijze dan ook, zonder voorafgaand schriftelijke toestemming van de auteur/samensteller.

Voorwoord	6
Introductie	9
Sinneljocht, 1964	17
Van discoavonden naar livemuziek, 1965	25
K'64 op z'n breedst, 1966	35
Het doek valt, 1967	75
Muziekgroepen	91
Een terugblik	135
<i>Auke Feenstra vertelt</i>	
<i>Harrie Slotboom vertelt</i>	
<i>Over Halbe Hageman</i>	
Club- en programmabladen	141
Rendez-vous en reünie met boekpresentatie	183
Geraadpleegde literatuur	191
Correspondentie	193
Overzicht perspublicaties	221
Verschenen boeken	225

Inhoud

Voorwoord

Daar stonden we dan, Anneke en ik, in onze blote kont bij een snorrend, rond Etna-kacheltje om onze kleren te drogen en wie weet wat nog komen zou. Op de terugweg naar mijn onbewoonbaar verklaarde atelier op de Hollanderdijk waren we overvallen door koude en een regenbui. We waren net bij een concert geweest van Cuby & the Blizzards in Zaal Boekema – Frieslandhal, dat door Kuifje '64 was georganiseerd. Johan Meijering zie je dan door de zaal vliegen, altijd even druk met alles te regelen en te genieten van de mensen, die van weer zo'n prachtige avond genieten.

Waar vandaag de dag tonnen voor nodig zijn, organiseerde Johan/Kuifje alles zonder een cent subsidie. Deze prachtige concerten van onder meer Cuby, Rob Hoeke en Ferre Grignard, zijn alcoholvrij. Maar in no-time, wanneer een concert begint, is er van tamheid niks meer te ontdekken en raken we opgewonden door de klanken van mijn gitaarheld Eelco Gelling, het pianospel van Herman (Hermanus) Brood en de zang van Harry Muskee.

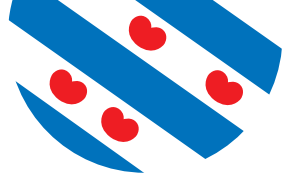
Groupies gaan op de rand van het podium zitten om in de pauze de aandacht te trekken van de muzikanten, of bezoekers. Maar wanneer er dan weer gespeeld gaat worden, gaan alle remmen los, we raken bezweet in een zaal zonder ventilatiesysteem, de hormonen van seks en rock-'n'-roll komen naar boven, de lust slaat toe, en dan... is het concert afgelopen.

Johan, ook wel Speedy Gonzales genoemd, staat na te genieten van alweer een mooie avond en denkt al aan het volgende concert met *Drunken Sailor*, Ferre Grignard en *Ring, Ring, I've Got to Sing*.

In mijn atelier gaat mijn Etna-kacheltje uit. Anneke zegt tegen mij: 'Daar is wel iets op te bedenken...'

Na de bezoeken aan de K'64-avonden had ik niet kunnen bedenken dat ik al deze bekende muzikanten, zoals Herman Brood en Cuby, Rob Hoeke, Pugh's Place, Bintangs, The Hunters, Kazimierz (Kaz) Lux / Brainbox, Wally Tax, Outsiders, Livin' Blues binnen tien jaar vaak zou ontmoeten, alleen nu niet als toeschouwer maar als platenbaas.

Leeuwarden, maart 2024
Wobbe van Seijen

Foarwurd

Dêr stiene wy dan, Anneke en ik, yn ús bleate kont by in snuorrend, rûn Etna-kacheltsje om ús klean te drûgjen en wa wit wat noch komme soe. Op de weromreis nei myn ûnbewenber ferklearre atelier op de Hollanderdyk wiene wy oerfallen toch kjeld en in reinbui. Wy hiene krekt by in konsert west fan Cuby & the Blizzards yn Seal Boekema – Frieslandhal, dat troch Kuifje '64 organisearre wie. Johan Meijering sjogge je dan troch de seal fleanen, altyd like drok om alles te regeljen en te genietsjen fan de minsken, dy't wer fan sa'n prachtige jûn genietsje.

Wêr't hjoeddedei tonnen foar nedich binne, organisearre Johan/Kuifje allegear sûnder in sint subsydzje. Dizze prachtige konserten fan ûnder mear Cuby, Rob Hoeke en Ferre Grignard, binnen alkoholfrij. Mar yn in sucht, as in konsert begjint, is der fan in lije sfear neat mear te ûntdekken en reitsje wy oeremis troch de klanken fan myn gitaarheld Eelco Gelling, it pianospul fan Herman (Hermanus) Brood en de sang fan Harry Muskee.

Groupies geane op de râne fan it podium sitten om yn it skoft de oandacht te lûken fan de muzikanten, of besikers. Mar as der dan wer spile wurde sil, geane alle remmen los, wy reitsje beswit yn in seal sûnder fentilaasjesysteem, de hormoanen fan seks en rock-'n'roll komme boppe, de lust slacht ta en dan... is in konsert ôfrûn.

Johan, ek wol Speedy Gonzales neamd, stiet nei te genietsjen fan alwer in moaie jûn en tinkt alwer oan it folgjende konsert mei *Drunken Sailor*, Ferre Grignard en *Ring, Ring, I've Got to Sing*.

Yn myn atelier giet myn Etna-kacheltsje út. Anneke seit tsjin my: 'Dêr is wol wat op te betinken...'

Nei de besites oan de K'64-jûnen hie ik net betinke kind dat ik al dizze bekende muzikanten, lykas Herman Brood en Cuby, Rob Hoeke, Pugh's Place, Bintangs, The Hunters, Kazimierz (Kaz) Lux / Brainbox, Wally Tax, Outsiders, Livin' Blues etc. binnen tsien jier gauris treffe soe, allinne no net as taskôger mar as platebaas.

Ljouwert, maart 2024
Wobbe van Seijen

Introductie

Introductie

Back to the Sixties

Een aantal jaren geleden ben ik begonnen aan mijn autobiografie. Een enerverende klus, die ik niettemin wil klaren. Enerzijds is het mooi om terug te kijken, anderzijds is het spannend en soms confronterend. Ook Kuifje '64, later afgekort tot K'64, wilde ik een plek geven in deze autobiografie. Daarvoor moest ik graven in de documentatie die ik had bewaard, maar wat ik tegenkwam was verbazingwekkend veel. En zo ontzettend leuk dat ik niet kon stoppen met lezen!

Naast mijn eigen archief bleek er nog een archief te bestaan van K'64, namelijk dat van Harrie Slotboom. Hij was in een latere fase een van mijn compagnons en vriend in K'64. Na vijfenvijftig jaar geen contact met elkaar te hebben gehad, kwam zijn

Winter 1963, Johan met zus Gonda en broer Frits in de achtertuin van Bijenhofstraat 24, Leeuwarden.

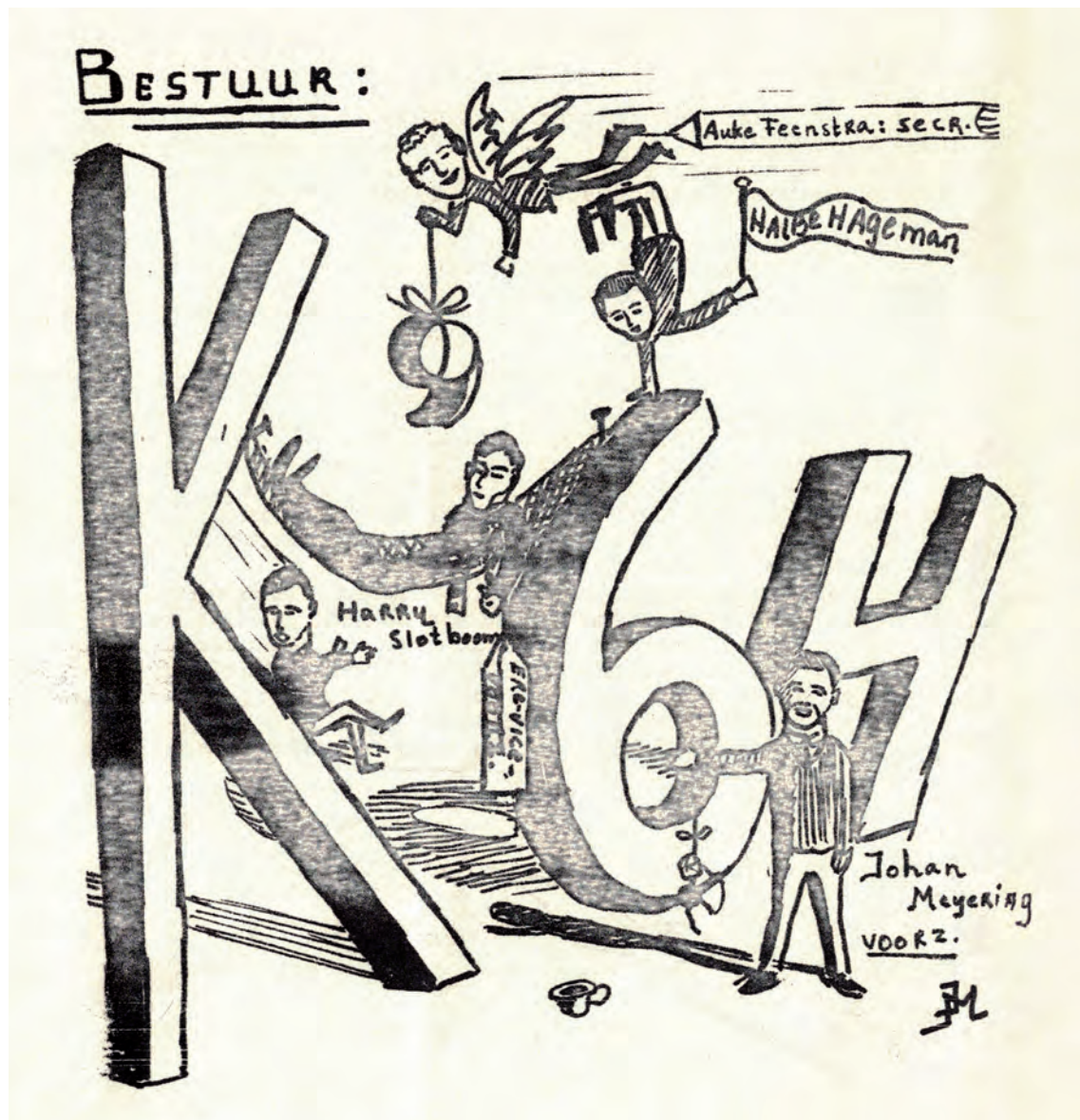
archief in mijn bezit. Heel verrassend dat Harrie ook een deel van die periode had bewaard, ergens in een oud kastje. Door hiermee bezig te zijn, kwamen er zoveel levendige herinneringen naar boven, dat het me prachtig leek om een boek te maken over deze bezielende tijd, voor mij misschien wel de mooiste tijd uit mijn leven. Met het gehele Kuifje-archief vol foto's, knipsels, clubblaadjes, attributen, contracten, tickets en mijn herinneringen en aangevuld met het collectieve geheugen van hen die er toen bij betrokken waren, kon ik dit boek creëren.

Allereerst heb ik onder meer Harrie Slotboom en Auke Feenstra benaderd, mijn maatjes uit die tijd, om mijn voornemen te bespreken en om te peilen of zij misschien iets voor het boek konden

betekenen. Beiden reageerden enthousiast. Daarna ben ik verder gaan bellen met leden van vroegere bands en Dirk Kamminga, schrijver van het boek *Sixties onder de Oldehove*. Zij deelden het enthousiasme en van Dirk kon ik rekenen op aanvullende informatie rondom de bands.

Een tijd van bevrijding

Dit boek beschrijft een stukje historie van de jaren zestig in de provincie Friesland, met name in Leeuwarden. Een periode gekenschetst door een gevoel van bevrijding, ongekende creativiteit, optimisme en verandering. De eerste televisies deden hun intrede en provo's en

*Bestuursleden Dansclub Kuifje '64.
V.l.n.r: Harrie Slotboom, Gatse Faber (tijdelijk),
Auke Feenstra, Halbe Hageman en Johan
Meijering.*

hippies uitten hun levensvisie op hun eigen manier, ook qua uiterlijk. En dat werkte aanstekelijk. Ze waren voorafgegaan door de nozems en brozems, die je de eerste protestgeneratie zou kunnen noemen. Nozems kwamen op in de jaren vijftig. Jongeren die zich in al hun zelfbewustheid sterk afkeerden van de heersende normen en waarden en zich afzetten tegen het gezag. Dat leidde geregeld tot confrontaties met de politie, vooral in de grote steden. In het kielzog van de nozem ontwikkelde zich de brozem: identiek gekleed in spijkerbroek en leren jack en vaak met een vetkuif, maar ook voorzien van een brommer, bij voorkeur een met een buddyseat. De nozems en brozems waren de eerste voorbeelden van wat we anno 2024 zien als jongerencultuur. Je kunt ze ook beschouwen als wegbereiders voor de provo's en hippies die na hen kwamen.

Leeuwarden had zijn eigen nozems, de Dingly Boys. Nozems van het noorden werden ze genoemd. De naam ontleenden ze aan een Britse bende uit een film over mods en rockers. Onaangepaste jongeren die op straat hingen, vetkuif, peuk in de mond. Op brommers crosten ze door de straten, soms ook in auto's. Ze hadden een eigen hang-out aan de Nieuweburen en een deel van hen speelde in de band The Strangers. Niet dat ze allemaal muzikaal waren, maar muziek hoorde nu eenmaal bij de jongerencultuur van die tijd. 'Kaarten, zuipen, knokken!', dat is wat ze naar eigen zeggen deden. 'Vrijheid om te doen en laten wat we zelf willen. En ons niet aan regels houden die door een of andere bejaarde zijn gemaakt...'

Op een zondagmiddag ben ik onaangekondigd naar ze toe gegaan, omdat ik allerlei wilde verhalen had gehoord over de Boys. Ik had verwacht dat de tent daar vol zou zitten. Maar toen ik binnenkwam zag ik tot mijn verbazing twee jongens, rustig lezend en rokend, gezeten in grote fauteuils. Zij sloegen totaal geen acht op mij.

Na alles even ongestoord te hebben kunnen bekijken, ben ik weer vertrokken. Dit was niet wat ik had verwacht. Ik vond het wel stoer van mezelf dat ik ze onbevangen en open tegemoet durfde te treden. Stilletjes had ik gehoopt die jongens te treffen terwijl ze muziek maakten. Misschien had ik ze kunnen strikken voor een optreden.

Verjaardag 19 maart 1966.

De roaring sixties waren op hun hoogtepunt. De meest spraakmakende periode in de jaren zestig. Een opstandige muziekgeneratie, poppioniers, nam in de onstuimige jaren tussen 1964 en 1970 het initiatief om concerten en festivals te organiseren. Het muzieklandschap in Nederland zou daarmee definitief veranderen: de livescene was geboren. Ook de Leeuwarder muziekgeneratie riep in deze woelige jaren om hun eigen muziek in een eigen omgeving.

Het was tegen deze achtergrond dat ik als broekie van zeventien jaar begon met het organiseren van dansavonden en een eigen dansclub oprichtte voor middelbare scholieren. En later, samen met Auke, Harrie en Halbe, de dansavonden uitbreidde tot een vast podium voor live-muziek.

1964 Johan Meijering en Charlotte Hensbroek.

Als programmeur werkte ik incidenteel samen met de fanclub van beatgroep The Latches, met fanclub The Fabulous Beats en dansclub 16+ Beat uit Nijverdal. Daarnaast waren er incidenteel samenwerkingen met andere dansclubs, zoals Daddle Doofy in Groningen.

Ook met diverse schoolverenigingen in Leeuwarden heb ik zeer prettig samengewerkt en zelfs met dancing De Gouden Leeuw in Zuidlaren, een begrip in die tijd. Af en toe werd ik uitgenodigd door andere verenigingen om als presentator op te treden. Met de bravoure van een jong pikkie en gesteund door het succes van de dansavonden, voelde ik me zeer vereerd en zei altijd direct ja. Al vond ik het best spannend op welke locatie ik dan kwam en hoe het publiek zou reageren.

Ontdekkingstocht

Omkijkend naar deze prachtige periode – nu precies zestig jaar geleden – beleef ik opnieuw de warmte, de kameraadschap

en toch ook de opwinding, die onlosmakelijk verbonden was met die tijd. Voor ieder van ons, opgroeiend als jongvolwassenen, waren de jaren zestig een vormende tijd, die in positieve zin zijn sporen naliet in onze verdere ontwikkeling. Al zal toen menig prille liefdesrelatie juist door de tijdgeest vroegtijdig zijn gesneuveld... Maar voor geen goud zou ik deze bijzondere tijd hebben willen missen. Als programmeur, presentator, organisator van K'64 en tijdelijk manager van twee beatgroepen voelde ik me destijds als een vis in het water.

In die tijd voetbalde ik bij de selectie van voetbalclub Blauw Wit '34 in Leeuwarden, en dat was mijn lust en mijn leven. Toch kwam K'64 vanaf nu met stip op één. Organiseren bleek mij op het lijf geschreven en ik vond het prachtig om te doen.

Verjaardag 19 maart 1966.

Die ontwikkeling kreeg in velerlei gedaanten in mijn latere leven opnieuw gestalte. Het was een tijd van experimenteren en ontdekkingen doen, ook op liefdesgebied, en er werd onbekommerd gedanst en muziek en plezier gemaakt. De tijd van Kuifje staat voor mij symbool voor de ontdekking van mijn eigen identiteit. Ik kwam erachter waar ik goed in was en waar mijn hart lag. Dat gold niet alleen voor mij; voor velen stond de periode van Kuifje symbool voor de ontdekking van hun eigen identiteit. In de stroom van destijds volgde je je eigen weg en probeerde je te ontdekken waar je kracht lag, desnoods tegen de verdrukking in. Een bevlogen en onnavolgbare periode vol positieve energie, passie en bezieling!

Geschiedenis

Onder de naam Kuifje '64, al snel afgekort tot K'64, ontwikkelden de dansavonden zich op een organische manier uiteindelijk tot een platform voor beat, blues en af en toe jazz. In de periode van 1964 tot 1969 organiseerden wij in totaal honderd dansavonden op dertien verschillende locaties met meer dan veertig bands. We hebben geschiedenis gemaakt en met elkaar gaan we de geschiedenis in!

Mooi detail, is dat dit boek is opgenomen in de collectie van het Historisch Centrum Leeuwarden (HCL), het regionaal Historisch Centrum De Groninger Archieven en de Koninklijke Bibliotheek. Dat hadden wij zestig jaar geleden niet kunnen bedenken.

Het project K'64 draag ik nog steeds bij me en ik kijk daar met ongelooflijk veel plezier op terug. In mijn werkkamer staat een prachtig beeldje van Kuifje dat mij dagelijks herinnert aan deze – voor mij – magische tijd. Een medaillon van Kuifje hangt aan mijn autosleutels.

Dit boek en de aansluitende reünie brengen voor ieder van ons even de tijd van toen terug in het heden.

Ik wens je veel kijk- en leesplezier!

Johan. L. Meijering

Sinneljocht

1964

Sinneljocht, 1964

Het avontuur begon in het gebouw Sinneljocht, niet al te ver van mijn ouderlijk huis, gelegen in de Bloemenbuurt. Nadat ik een tip had gekregen over de mogelijke verhuur van een bovenzaal, kon ik mijn nieuwsgierigheid niet bedwingen en ging ik direct informeren. Samen met een bestuurslid van het gebouw heb ik de bovenzaal bekeken en zijn we tot de afspraak gekomen dat ik deze ruimte eerst voor één avond zou huren.

Voor mij was de locatie ideaal, slechts een minuut of zeven lopen van mijn huis. Het pand, gelegen aan de Groningerstraatweg, op de hoek van de Goudsbloemstraat, was er een met een geschiedenis. In de eerste decennia van de negentiende eeuw was het gebouw bij de gemeente in gebruik geweest als tehuis voor mensen die geen onderdak hadden. In feite was het, in de volksmond De Filantroop, een voorloper van dak-

lozenopvang De Terp. Vanuit overlevering wordt gezegd dat er veel armoede en drankmisbruik is geweest. Tevens is het gebruikt als jeugdgebouw van de Sociaal-Democratische Arbeiderspartij (SDAP) ten behoeve van de Arbeiders Jeugd Centrale (AJC). De jeugd werd er bezighouden met onder andere zang, dans en handenarbeid. Achteraf gezien paste dat wat ik ging doen, het organiseren van

1964, Klasgenoten ULO. Johan Meijering (r.)

een dansavond, goed in de traditie van het gebouw.

Ik was bijzonder in mijn sas. Het was het jaar 1964 en ik zat in de vierde klas van de ULO-school Karel Doorman, het

examenjaar. Het zal zo in de buurt van mijn verjaardag op 19 maart geweest zijn, dat ik als prille zeventienjarige mijn eerste discoavond zou gaan organiseren. Ik hoefde geen feestjes meer in het geniep thuis te houden.

Om het simpel te houden dacht ik die eerste avond aan een uitgebreide 'klassenavond'. Er moest natuurlijk muziek

Sinneljocht, gelegen in de Bloemenbuurt.

gedraaid worden uit de jaren zestig. Ik begon mijn klasgenoten uit te nodigen en vertelde iedereen dat zij hun vrienden en vriendinnen ook mee konden nemen. De zaal van Sinneljocht was een sfeervolle ruimte, mede door het vrij lage schrootjesplafond. Eén wand was ook met schrootjes bekleed en beschilderd met gekleurde vlakken. De vloer was van beton. We hadden slingers opgehangen en de boel gezellig gemaakt. Ik stond aan de vooravond van het eerste project.

Eerste avond

Herre Renia, een leeftijdgenoot, woonde bij mij in de buurt. Voorheen had hij lange tijd in Amerika gewoond. Zijn hobby was muziek draaien. Hij had een geluidsinstallatie en een heel arsenaal aan lp's en singletjes en vond het erg leuk om als discjockey op te treden. Dat kwam natuurlijk heel goed uit. Herre nam de ruim twee meter lange Jopie Stel als assistent mee. Altijd goedgemutst kwamen zij naar de dansavond in Sinneljocht. Je zag aan beiden dat zij hun taken bijzonder serieus namen. Herre en Jopie waren als duo in die periode goed op

Dj Herre Renia (m) en medewerker Joop Snel (l).

elkaar ingespeeld. Behalve voor het sjuuwerk, toonde Jopie ook veel belangstelling voor de wijze waarop Herre zijn platen selecteerde en volgde aandachtig zijn handelingen als dj.

Ik had geen flauw idee hoeveel mensen ik die avond kon verwachten, maar het bleek direct een groot succes. Tot mijn verbazing en opluchting kwamen er ongeveer zestig dansliefhebbers. Een aantal klasgenoten kende ik, maar velen waren voor mij onbekend. Herre draaide er lustig op los met bekende nummers van onder meer Adamo, Beach Boys, Bee Gees, Dave Berry, The Beatles, Elvis Presley, Everly Brothers, Fats Domino, Pink Floyd, Rolling Stones, Stevie Wonder en The Supremes.

Sokkenbal

Aan de bezoekers had ik gevraagd om bij binnenkomst hun schoenen uit te trekken, min of meer uit gekkigheid. Zonder morren gaf iedereen daar gehoor aan en

zo werd het Sokkenbal geboren. Het kwam spontaan bij me op, het leek mij gewoon leuk en vooral huiselijk. Het was ook veel praktischer om zo de betonnen vloer schoon te houden: als organisator stond ik niet alleen voor de lusten, maar ook voor de (schoonmaak)lasten.

De avond was zeer inspirerend en vroeg om een vervolg. Omdat de avond zo aansloeg, besloot ik in eerste instantie elke vier weken een Sokkenbal te organiseren. In de euforie van het moment voelde het alsof ik het ei van Columbus had ontdekt.

Datzelfde jaar en het jaar erop heb ik in het gebouw Sinneljocht circa twintig Sokkenbals georganiseerd. Op den duur kwamen mensen met steeds uitbundiger sokken of zelfs pantoffels in allerlei kleuren, maar ook met allerlei versieringen. Het werd een trendy gebeuren.

Nooit heb ik geweten dat er in die periode incidenteel elders ook Sokken-

bals werden georganiseerd, laat staan dat dit vijf jaar later in 1969 in Brabant door een carnavalsvereniging werd geïntroduceerd en nu in 2024 als een traditie wordt beschreven.

Entree

Bij binnenkomst betaalde je per persoon een gulden entree, een bescheiden bedrag. Bij thuiskomst bleek het entreegeld voldoende inkomsten te hebben gegenereerd en hield ik er als organisator ook nog een leuke zakcent aan over. Vol trots liet ik mijn moeder mijn eerste verdiende geld zien en ze moest erom glimlachen. Ik denk dat ze het stiekem best leuk vond wat haar oudste zoon aan het uitspoken was.